

Христо Недѣлчевъ.

Какъ се измѣрва времето

Младитѣ читатели ще се озадачатъ, като чуятъ, че когато у насъ часътъ е 12 и сме седнали да обѣдваме, въ Бѣлградъ хората не сж още гладни, защото тамъ часътъ е 11 преди обѣдъ, а въ Парижъ и Лондонъ е 10. Когато пъкъ въ Лондонъ обѣдватъ, у насъ часътъ е два и сме вече на работа.

Но защо времето въ цѣлия свѣтъ не се мѣри еднакво? За да отговоримъ на този въпросъ, нужно е да впрегнемъ въ работа всички знания, които читателитѣ сж почерпили отъ досегашнитѣ уроци по география.

Въ 1884 г. ученитѣ се събрали на конгресъ въ Вашингтонъ (Америка) и установили единъ начинъ за измѣрване на времето въ свѣта, нареченъ отъ тѣхъ *Методъ на часовитѣ ивици*. И това тѣ сторили така:

Взематъ глобуса. Знаемъ, че върху него има нанесени меридиани и че основниятъ (нулевиятъ) меридианъ, отъ който се броятъ останалитѣ меридиани съ първи, втори и т. н., минува презъ града Гринвичъ (Англия). Знаемъ, че по едно кълбо се измѣрватъ 360 градуса. Ученитѣ застанали на Гринвичкия (нулевъ) меридианъ и отъ него отмѣрили по кълбото на западъ 15 градуса. На това мѣсто тѣ прекарвали първиятъ меридианъ следъ нулевия. Слънцето (което се движи отъ изтокъ къмъ западъ) изминава разстоянието отъ тоя меридианъ до нулевия за 1 часъ. Заставатъ пакъ на ну-